

‘Motorrijden geeft me echt een wow!-gevoel’

Motoroma Renske Brandsma

Volgens de vriendjes van haar kleinkinderen is ze een ‘coole’ oma. En haar kleinkinderen zelf vinden haar ook behoorlijk stoer. Renske Brandsma (61) uit Sneek is oma van 6 kleinkinderen én fanatiek motorrijdster. Al ruim 20 jaar rijdt ze met veel plezier op een Honda CX 500 Turbo, haar ‘ouwe tante’, zoals ze de motor liefkozend noemt. “Ik was vanaf het eerste moment verliefd. En nog. Het is een prachtmotor! Het was de eerste motor met turbo. En een heel betrouwbaar type ook, je kunt er altijd mee thuiskomen. Trouwens, de kleur is ook mooi: parelmoer...”

Renske begon met motorrijden nadat haar eerste man overleden was. “Ik dacht: ik moet iets doen, anders kom ik er niet overheen. Mijn zwager handelde in motoren en hij had die Honda. Ik zag ‘m en dacht: dat is het! Natuurlijk vroeg ik me af of ik het wel zou kunnen, met de voet schakelen en met de hand remmen. Ik had nog nooit op een brommer of scooter gereden, laat staan op een motor, maar mijn zwager verzekerde me ervan dat het best zou lukken. En dus ben ik stiekem gaan oefenen. Achter op het land en op industrieterreinen. Op een gegeven moment vond ik dat ik het wel goed kon. Toen heb ik de motor gekocht en ben ik gewoon gaan rijden. Twee jaar lang reed ik, heel fout natuurlijk, zonder rijbewijs. Na die twee jaar ben ik toch maar lessen gaan nemen en heb ik in één keer mijn rijbewijs gehaald. Vanaf die tijd reed ik overal heen. Op mijn eigen manier, in mijn eigen tempo. Take it easy, was mijn motto, en zo denk ik nu nog.”

Op de motor naar het voetballen van de kleinkinderen

In de loop der jaren heeft Renske op haar motor veel mooie reizen gemaakt. “Mijn dochter heeft een tijdlang in Zwitserland gewoond en daar ging ik regelmatig naartoe voor een vakantie. In m’n eentje! Ik heb ook wel in Duitsland en Frankrijk gereden. Nee, dat maakte me niks uit. Bang voor pech onderweg was ik niet, dat zou ik dan wel zien.” Renske sloot zich na verloop van tijd aan bij de Honda Turbo Club. “Alle leden van die club hebben dezelfde motor, een Honda Turbo dus. Dat maakt het extra leuk om met elkaar weg te gaan. De club organiseerde vaak weekendjes waarin we lekker gingen toeren door Nederland, België of Luxemburg, en drie keer zelfs in Noorwegen. En elk jaar bezochten we de Duitse Turboclub. Heel leuk vond ik dat. Met een andere club, de WIMA-NL (WIMA = Women International Motor Association), een club voor motorrijdende vrouwen, ben ik een week in Zweden geweest.” Hoewel Renske nu minder rijdt dan vroeger, haalt ze haar motor toch nog een paar keer per maand van stal. “Ik maak nog graag tochtjes. Als een van mijn kleinzoons ergens voetbalt dan ga ik daar lekker op de motor heen. In de winter rijdt ik niet meer, dat hoeft niet meer zo nodig. Dat was tien jaar terug wel anders. Ik ben nooit een mooi-weerrijder geweest, ik ging altijd, weer of geen weer. Ik herinner me dat ik in Zwitserland reed terwijl het ontzettend regende. Ik zag de mensen heel zielig naar me kijken, en wat deed ik? Ik zwaaide naar ze! Geweldig.”

Yes, we're crazy

Het meest onvergetelijke motormoment beleefde Renske tijdens een wel heel bijzonder tripje met de Honda Turbo Club. "Met die club zijn we een hele maand naar Amerika geweest. Meestal huren mensen dan ter plekke een motor, maar wij hadden eerst onze eigen motoren laten vershippen in kratten en zijn er toen zelf achteraan gereisd. Ik was erg onder de indruk van de gigantisch grote vrachtwagens met enorm hoge banden die daar reden. Ik realiseerde me dat ik er zou zijn geweest als ik daar onder zou komen! Een fantastische ervaring was het ook om in New York te rijden, tussen al die enorme wolkenkrabbers. Ik kreeg een stijve nek van het omhoog kijken. Ik vergeet nooit dat ik middenin New York, op Wall Street, op mijn Turbo voor de stoplichten stond, samen met tien andere motorrijders van de club. Een Amerikaan vroeg: Where do you come from? Holland, was ons antwoord. You're crazy, reageerde hij vol verbazing. En ik zei alleen maar: Yes! Machtig vond ik dat."

Lippenstift op

De kick van het motorrijden zit 'm in een paar dingen, vertelt Renske. "Op de motor ben ik eigen baas, dat betekent veel voor me. Ik ben heerlijk vrij, krijg echt het wow!-gevoel. Dit past bij me, ik ben nog steeds heel enthousiast. Natuurlijk is het ook handig om tussen de files door te kunnen rijden, maar het gaat me niet om het snelle rijden. Hoewel ik wel vaak te hard rijd... ik heb al eens een bekeuring gehad van 160 euro. Toen wilde ik snel naar huis, want mijn zoon was jarig. Maar ik rijd alleen hard als het kan en er verder niemand te zien is." Renskes omgeving reageert er vrijwel zonder uitzondering positief op dat ze motor rijdt. "Mijn man rijdt ook motor en ook alle kinderen hebben gereden. De mensen in de buurt vinden het heel normaal, ze kennen me niet anders. Vrouwen vinden het altijd wel leuk. Wat me wel opvalt is dat juist mannen het niet altijd zo geweldig vinden als een vrouw motor rijdt. Voordat ik mijn huidige man leerde kennen, danste ik veel. En op zo'n dansavond vertelde ik ook wel eens dat ik een motor had. Nou, ik merkte dat sommige mannen het maar niks vonden! Ze vonden het veel te stoer en waren volgens mij bang dat je dan als vrouw te zelfstandig was. Toen ik net reed merkte ik ook dat vooral oudere mannen erg verbaasd waren. Dan zag ik ze denken: huh, stapt zij op die motor? Het is ook wel een joekel, dat geef ik toe. De kinderen zeggen wel eens dat 'ie eigenlijk te zwaar is. Maar dat zal ik nooit toegeven. Met draaien moet ik een keer achteruit steken, ja. Dan denk ik: so what? Als het moet is er altijd wel iemand die hem wil draaien. Onderweg verwachten mensen het al helemaal niet dat er een vrouw, een oma zelfs, op rijdt. Ik doe dus ook altijd lippenstift op als ik ga rijden en zet de klep van mijn helm omhoog, zodat ze het goed kunnen zien!"

Kleinkinderen op de motor

Voor de kleinkinderen heeft de motor grote aantrekkingskracht. "Ze variëren in leeftijd van één tot 14 jaar, en de oudsten hebben natuurlijk wel eens gevraagd of ze achterop mogen. Maar daar begin ik niet aan. Die van 10 heeft wel eens bij mijn man achterop gezeten, maar persoonlijk wil ik die verantwoordelijkheid niet hebben. Ik ben drie keer aangereiden en de laatste keer ben ik echt onderuit gegaan op een rotonde. Ik moet er niet aan denken dat één van de kleinkinderen achterop had gezeten. Je bent een stuk kwetsbaarder, mensen zien je

niet zo gauw. Ik kijk de medeweggebruikers daarom altijd heel bewust aan. Zeker wanneer ik over rotondes rijd, ben ik heel voorzichtig en blijf ik goed kijken." Een eindje met de kleinkinderen gaan rijden zit er dus niet in, maar het complete grut - op de jongsten na - is al eens vereeuwigd op de motor. "Ja, ik heb veel foto's hangen van de kleinkinderen op de motor, dat vind ik leuk. Ik verzamel ook miniaturen van de Honda en heb zelfs een kleedje liggen met een afbeelding van een Honda erin verwerkt!"

Toertocht voor oma's

Een oma die motorrijdt is al vrij uniek, maar een groepje oma's die samen een toertocht maken, is helemaal bijzonder. De Granny's Club, een speciale oma-club binnen de Haarlemse motorclub Yamaha Custom Club Benelux, organiseerde in mei 2007 het Oma-Treffen, uitsluitend voor motoroma's. Renske: "Ik ben geen lid van die club, maar mijn buurvrouw wees me op een oproepje in de krant. Mijn eerste reactie was: ja, daar moet ik heen, daar hoor ik bij! Natuurlijk heb ik gelijk gebeld en daar waren ze blij mee, want zoveel oma's hadden zich nog niet aangemeld. Die bewuste dag ben ik heel vroeg vertrokken, in de regen. In Haarlem waren er, met mij erbij, 15 oma's in totaal, in de leeftijd van 43 tot 62 jaar. Heel gezellig, we hebben wat afgekwebbeld! De tocht was heel goed georganiseerd, compleet met voor- en achterrijders en afzettingen. En de sfeer onderling was prettig, heel saamhorig. Je ervaart dat je iets deelt samen. Het leuke was dat we met z'n allen het Guinness Book of Records hebben gehaald. Een toertocht met 15 motorrijdende oma's, dat was nog niet eerder gepresteerd! Volgend jaar is er weer een Oma-Treffen in Haarlem, op zondag 24 mei. Uiteraard ben ik ook weer van de partij. Dat wil ik niet missen."

Op leeftijd of niet, Renske is nog lang niet van plan om haar 'ouwe tante' voorgoed in de stalling te zetten. Ze heeft zelfs nog grootse plannen, samen met haar man. "Ik weet niet wanneer, maar ooit gaan we in Amerika Route 66 rijden. Ook wil ik eens de Golden Gate Bridge in San Francisco passeren. Het liefst reed ik de hele wereld rond. Door het Amazonegebied bijvoorbeeld, of door de Sahara. Stel je toch eens voor..."